

THE WAY

"AND THOU SHALT TEACH THEM THE STATUTES AND THE LAWS, WHEREIN THEY MUST WALK"

Published by the Kehilla of Toronto in the interests of Kashruth and traditional Judaism.

No. 2. (6)

Cheshvan, 5701 — Toronto, Canada — November, 1940

Volume 2.

AN APPEAL TO OUR READERS!

At a time when the very foundations of world Jewry is faltering, when various Jewish communities are daily annihilated by our enemies, when Jewry overseas is mercilessly persecuted; we, the Jewish people on this side of the Atlantic stand economically well rooted, listening attentively to the groans and pains of our brothers and sisters within the inferno.

Besides having to co-ordinate our strength to help our brethren, as it is done, in the economic sense by the "United Jewish Relief Committee" so are we required to similarly strengthen our status in our own local Jewish life.

We must strengthen the Jewish upbringing of children; acquaint them with the basic principles of our Torah and Judaism, with the history of the Jewish people.

In order to realize this, we must constantly invite into our homes all of Jewish tradition, Jewish law, Jewish custom. In this way our children shall cling to the ranks of Judaism and remain true and faithful, capable of carrying on a heroic battle to guarantee the existence of our race.

It is this light, in taking the role of propagator of Jewish knowledge and Jewish understanding, that we give forth this issue of "The Way"; all this, to point out the places that are responsible for the tradition that finds its way into your home; to sell you kosher products that serve to strengthen Jewish tradition and all phases of Judaism. And so, worthy readers and sympathizers, we request of you your fullest co-operation.

We request your promise to buy your meat and other products which are under our supervision. (These places are pointed out in a separate place in this issue).

In this way you will encourage us to continue with this holy work.

We shall not lay down our weapons until we have full control of all the articles that are sold as kosher and are required in Jewish homes and are really and truthfully kosher.

Help us in this work! Read the list of places where one hundred per cent. kosher articles are sold.

Let us know your decision—that you resolve to buy only at places under the supervision of the Vaad Hakashruth!

In this way the problem of kashruth will be properly solved.

Kehilla of Toronto,

J. Levine, President.

Jewish Daughter Awake!

Glancing over the Jewish History, we note many remarkable events, which leave a deep impression on every conscientious observer. Especially is the role of the Jewish woman, in our History, very significant.

In every era, that Jews experienced great suffering and persecution, did the Jewish woman, participate in leading, her depressed people back to a more normal existence and encourage them to continue Jewish tradition and lore. Thus did they prevent the defeat of the Jewish cause. The loyal Jewish daughter, with her thorough knowledge of Jewish life, has always assisted in preventing her people from its destruction. She has successfully organized the national life of her people on firm traditional basis and thus did she avert the many dangers that lurked from within and without the nation.

We are known as an "Am Kshei Oref" a stubborn nation. One of the most prominent characteristics is stubbornness. When our enemies seek to conquer us and to desecrate our "Places of Sanctity"—The Jewish stubbornness comes forth in us and we become unconquerable. Also now, when our present enemies aim to destroy our people, we must strengthen our ties with the Jewish nation. We must strengthen Jewish tradition in every Jewish home.

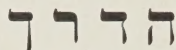
Therefore, in this moment of dire need, we turn, our urgent call to you Jewish Daughter. In your hand is entrusted that treasure "Kashruth" which is the weapon with which G-d has armed you to ward off the disaster of your people. You Jewish daughter must follow in the footsteps of your ancestors and with "Mesirath Nefesh" to fight for our Dietary Laws, for a Kosher Jewish table in your home.

Do you know that "Traifos" and forbidden food in general, are the most deadly poison for our generation? STAND ON GUARD! If you wish to see the Jewish nation flourish, that our unfortunate brethren survive all the persecutions and afflictions that they have so recently been subjected to. We must rekindle that feeling of pity and compassion, that has always existed amongst us, due to the Kosher food that has made our minds and souls so sensitive, and that acts to our great advantage psychologically.

The Jewish daughter must realize her great responsibility in this present moment of great significance, and must voluntarily manage her kitchen, according to our Dietary Laws, and thus restore our people to a happier and natural national life.

Awake Jewish Daughter, Awake!

J. I. W.

HADERECH (THE WAY)

PUBLISHED BY THE KEHILLA OF TORONTO

EDITOR ..... JACOB I. WOHLGELERNTER

For Correspondence

HADERECH (The Way) 183 Beatrice Street, Toronto

OFFICERS OF THE KEHILLA OF TORONTO

President ..... J. LEVINE Vice-Presidents .... M. SHAPIRO

Treasurer ..... J. KOFMAN A. TANENBAUM

Secretary ..... S. A. KURTZ M. KOROLNEK

TREADING ON DANGEROUS GROUND

by

RABBI JACOB KAMENETZKI

This may not be the most chosen and appropriate occasion to write these words at a time when the United Jewish Welfare is embarked on its yearly campaign for needy funds . . . yet the painful reaction to a heart-rending and, unforgotten incident which occurred not so long ago, urges me to bespeak the matter in a rather subdued tone of protest. It is the aroused and outraged conscience of Orthodox Jewry, and I, its voice, cannot indifferently sit idly by and keep silent. I refer of course to the unchallenged United Jewish Welfare initial campaign, where unkosher meat was served. To think that not so very long ago in the Poland that was, the Anti Shechita Bill was fought by radicals of the Bund and other factions together with orthodoxy, and in the name of Unity as the word "United" would imply, the leaders of the Jewish Welfare of Toronto chose to insult its Orthodox brethren by asking them to eat "Treif," on the eve of the day of atonement.

Does this necessarily mean, that we live in a free country and are at liberty to do as we please and likewise free ourselves of any responsibility to one another? It is hardly credible mockery; it is likewise unbelievable that the arrangement was deliberately planned to demonstrate the crude indifference to one's feelings and religion of the orthodox section which necessarily tends to serve as a link in the chain of the United Jewish Welfare.

Assuming as we may, that the basic precept of Judaism, which is Kashruth, is no concern for some elements in the welfare; is to speak of a United Jewry, this ought to have been their chief concern—not to offend its fellow members. We urge that the United Jewish Welfare should not merely tolerate but respect the fundamental precepts of Judaism, and issue a declaration of regret or explanation, on the gross injustice they have com-

THE KADDISH

Though we have no cause to rejoice at the strength or influence of traditional Judaism in this country, nevertheless, there is one thing that gives us the courage to say that our battle is far from being lost. Thousands of our brethren may have cast aside all rituals and ceremonials, but there is one thing that they tenaciously adhere to, no matter how far they have strayed from the true path, and that is the Kaddish. Go where you may, in any city or hamlet and you will find the Kaddish punctiliously observed by every Jew, even if he keeps nothing else connected with Judaism. Thy will sacrifice almost anything to attend the synagogue three times a day in order to say the mourner's prayer. Certainly, we can find no truer indication of reverence which Jewish sons feel they owe to their parents, which is so characteristic of us, than in this very Kaddish.

Men who never visit the synagogue throughout the entire year remember the anniversary of the departure of their beloved ones, and nothing can make them forget to repeat the beautiful lines of this prayer.

If you were to ask them why they do it, they would generally reply that it is to respect their parents. But somehow or other, as we watch them solemnly utter the Kaddish, it appears to us that it is their Jewish soul, their true soul calling out from within. They may tell you that they care nothing for the Torah or Mitzvah, but the hundreds of generations which have left an indelible stamp upon their Jewish soul, and this can never be erased. They may have lost all sense of what it means to be a Jew, but when mother or father is called to eternal rest, or the anniversary of their death arrives — the Yahrzeit — these Jews suddenly awake and find something within their hearts yearning to express itself. They go to the Synagogue — yes, they must go, for they want to commune with G-d — their Jewish soul struggles within them — and there in some quiet corner they say the Kaddish.

Canada may have weakened true Judaism, but as long as we see the Kaddish observed, we feel assured that the Jewish soul, the Jewish spirit is yet alive, and will yet assert itself.

For the faithful Jew who lives his life according to the Shulchan Aruch, the Kaddish is a Minor element. For him it is merely one of the Mitzvot to be observed. Judaism cannot survive solely through the saying of Kaddish. If this is the only thing to which thousands of Jews yet cling, let them realize that Judaism means adherence to all the laws of the Torah and not only one of them. We hope that those men who have started to return to the faith of their fathers by saying the Kaddish, will realize that they owe it to their G-d as well as to their dear parents to be consistent Jews — full Jews, and once again live the true Jewish life.

mitted. For I would not relish the consequence of a disunited sort of Jewish Welfare, where one encounters varying differences of opinion with discordant notes resounding through them.

I sincerely hope that in the name of a United Jewry, the Jewish Welfare offers its explanation together with the promise that no such occurrence shall be repeated in the future.

The Jewish Method of Slaughtering

BY DR. ISRAEL FELDMAN

(Demonstrator of Physiology, London Hospital, Medical College)

INJUNCTION TO AVOID CRUELTY

Some of us who have been brought up in an intensive Jewish milieu are apt too rapidly to take it for granted that our fellow-citizens share with us that instinctive conviction that, because a practice is sanctioned or advocated by the Jewish religion, it must, of necessity, be humane. The reason for this is not far to seek. As Jews, our training has, from very early childhood, imbued us with a deep and conscientious feeling for the dumb creatures around us. The Bible and the Talmud constantly reiterate our duty to avoid cruelty of any kind to any living creature. We are commanded to rest all cattle on the Sabbath day. To avoid the working together of two animals of unequal strength and different temperaments, Jews are not allowed to plough with an ox and ass together in one harness. An ox must not be muzzled when treading the corn — this in order that he might not be prevented from partaking of the food before him. "Thou shalt not seeth the kid in its mother's milk." "Ye shall not kill an animal and its young both in one day." We are forbidden to partake of a meal unless we have previously fed our animals. Hunting of animals for pleasure, or for so-called sport, is over and over again condemned by the Rabbis.

But when we come to deal with the practice of Shechita, although we may instinctively assume that here, also, humanitarian consideration must have been uppermost in the minds of those who initially devised and perfected the Jewish method of slaughtering animals for food, nevertheless, it behooves every Jew to satisfy himself that this method, laid down by our Rabbis, can in fact be vouched for in the light of the knowledge gained by the most recent scientific physiological developments.

It is a commonplace experience for us to find that although, in many cases, our Rabbis did not explain, at any rate in scientific language, the basis for the very many customs that Jews are exhorted to observe in their daily life, nevertheless, what appears superficially to have been empirically enunciated is found on minute and careful investigation, to have scientific data for its support. We can, without any hesitation or reserve, emphatically state that Shechita definitely comes within this category.

PROCEDURE IN SHECHITA

The essence of Shechita consists of the following procedure that is carried out by the Shochet, the official entrusted with the duty of slaughtering. With a super-sharp, smooth, even-edged knife a single continuous cut is made horizontally across the neck of the animal. The cut must be free and exposed, and no laceration of the tissues is permitted. As a result of this single lightning stroke all the structures in the neck down to the spine are cut through. The essence of this procedure lies in the fact that the great blood-vessels proceeding directly from the heart to the brain and vice versa i.e., both carotid arteries and both jugular veins, are instantaneously and freely cut across. The brain cannot function unless it receives a constant and very rich supply under normal conditions, acting as a central pump,

ensures this through the medium of the carotid arteries in the neck. After passing through the brain, having given up oxygen and food stuffs the blood returns as deoxygenated blood back to the heart through the wide channels provided by the jugular veins, these likewise passing through the neck. Of all the various structures in the body the most sensitive to even minute changes in blood supply are the nerve cells. It is well known that interference with the blood supply of any grouping of the nerve cells; even for a very short period, results in the permanent injury or death of those nerve cells. It is also well known that by simple compression through the skin of both carotid arteries, loss of consciousness can be suddenly and completely produced. This fact was at one time very frequently taken advantage of by ruffians who, by this method, known as "garotting," rendered their victims suddenly unconscious and robbed them. The device is also employed among the Japanese for the purpose of self-defence. It is well-known that, of all parts of the central nerve system, the higher brain, which is the most readily affected by the slightest variation in its blood-supply. The result of cutting, a tone stroke, both carotid arteries and both jugular veins, is an immediate cessation of the flow of blood to the brain, and at the same time, a literal draining away, with great rapidity, of most of the blood that was present in the brain just previous to the cutting. This must produce immediate loss of sensibility and of consciousness. One of the immediate results observed after the cut is the spasmodic and violent tossing to and fro of the head of the animal. This is a sign, well authenticated and accepted, that the brain has indeed become anaemic, and that, as a corollary to this, a series of strong impulses is being sent down along the nerves connected with the musculature of the face causing them violently to contract. This is followed by similar convulsive spasm of the muscles of all other parts of the body, brought about by anaemia and asphyxia of the spinal cord. To the lay untrained observer, these convulsive movements might suggest a purposeful struggling effort on the part of the animal. But that this is unequivocally proved by physiological observation and experiment. It has been estimated that after cutting the neck in the ritual manner, consciousness is completely lost within three seconds, and in mentioning this short interval of time it must be emphasized that well within even this short period the receptiveness of the higher brain to all sensitivity must have been destroyed. In addition to thus causing practically instantaneous loss of sensibility and of consciousness, Shechita ensures that the whole body is thoroughly drained of blood, for apart from the immediate direct effect in this direction brought about by the severance of the large arterial and venous channels in the neck, there is the subsequent very important contributory factor provided by the violent spasmodic convulsive contractions of the muscles which squeezed the blood out from all parts of the body, thus rendering the meat more acceptable and delaying its putrefaction.

It has been suggested that the act of cutting with the knife may produce pain. But this assertion is answered by the fact that

(Continued on next Page)

THE JEWISH METHOD OF SLAUGHTERING

(Continued from Previous Page)

the possibility is reduced to an absolute minimum by the excessive keenness of the shochet's knife and by the deliberate and sudden manner of its application. Even in the case of human beings, with their much more sensitive nervous system, if they are afflicted by great and sudden injuries (as in battle or accidents) they experience not so much a sensation of pain as that of an indefinite ill-defined blow. The art of bleeding, as such, is in itself, even in a conscious being, painless.

TRAINING OF SHOCHETIM

The success of any method of slaughtering animals must finally depend upon the means that are devised and the organization is set up for its effective carrying out. We must therefore note that the official Shochet or slaughterer has to undergo a vigorous and exhaustive training previous to qualifications. By virtue of this training, the slaughterers are men who have become imbued with a very high sense of their responsibilities and duties, and constant official supervision and periodic re-examination result in the maintenance of a very high standard of efficiency, skill, and conscientiousness.

From the facts above enunciated, we may assert, with confidence, that by the adoption of shechita, Jews are employing a method which can be vouched for, or a strictly scientific basis, as being humane, and at the same time ensuring a well-nigh perfect means for a thorough draining of the blood from all parts of the body.

* * *

In the foregoing article I have endeavored to present, in a broad outline, the results of a large series of scientific observations and experiments on the part of independent workers. I have refrained, on this occasion, from quoting, in any detail, the many and varied data upon which these conclusions are based. I have these before me as I write, but I trust that sufficient evidence has been brought forward, in as simple and direct manner as possible, to indicate that Jewish sentiment and Jewish practice are permeated with sympathy and solicitude for all creatures, which, in the order of things, have been placed in the power of man. In their dealings with the lower animals, few possess a clear conscience, and this is fortified by the sincere conviction that in the practice of Shechita they are employing a method of slaughtering animals which is certain, rapid, and painless.

IMPORTANT NOTICE!

Readers wishing to obtain copies of our paper "The Way" should send their names and addresses to:

HADERECH (The Way), 183 Beatrice St., Toronto.
or to:
S. A. KURTZ, 9 Brunswick Avenue, Toronto.

The management would appreciate donations to defray the expenses of this bulletin.

Subscriptions may be sent to the administration office of

THE WAY

9 Brunswick Ave., Toronto

CALENDAR

ROSH CHODESH CHESHVAN NOVEMBER 1st, 2nd.

Time for lighting of Sabbath Candles

Friday November 1st — 5.54
" November 8th — 5.45
" November 15th — 5.37
" November 22nd — 5.31
" November 29th — 5.28

(DAYLIGHT SAVING TIME)

WATCH CAREFULLY FOR THE SIGN WHICH READS

"VAAD HAKASHRUTH OF THE KEHILLA OF TORONTO"

as it has been

brought to our attention that similar signs, but without the words OF THE KEHILLA OF TORONTO have been distributed by some irresponsible party.

For information regarding matters of Kashruth or other religious questions communicate with

Rabbi Joseph Weinrib, 478 Palmerston Blvd. LO. 8400

Rabbi Jacob Kaminetzky, 80 D'Arcy St. WA. 5449

THE FOLLOWING BUTCHERS ARE UNDER SUPERVISION OF THE VAAD HAKASHRUTH OF TORONTO

KUPPEL ABRAMS ..... Kensington and
St. Andrew ..... WA. 6903
H. ABRAMS ..... 2 D'Arcy St. .... EL. 7962
I. BERLIN ..... 22 Baldwin St. .... MI. 8119
Mrs. BERLIN ..... 30 St. Andrew St. .... WA. 4942
R. BERKAN ..... 707 Queen St. W. .... WA. 1397
K. GREENSPAN ..... 12 Kensington ..... WA. 1388
K. GREENSPAN ..... 7 Brunswick Ave. .... KI. 8375
K. GREENSPAN ..... Harbord and Brunswick MI. 9918
J. COHEN ..... 996 Dundas St. W. .... ME. 7253
J. COHEN ..... 2c Kensington Ave. .... WA. 5089
M. GOLDMAN ..... 397 Spadina Ave. .... WA. 8944
Z. GOLDMAN ..... 38 Kensington Ave. .... WA. 2116
M. HOLTZMAN ..... 234 Augusta Ave. ....
A. JACKSON ..... 217 Parliament St. .... EL. 0024
S. LABER ..... 195 Harbord St. .... LO. 9732
MRS. LENCHNER ..... 45 Grange Ave. .... EL. 5637
W. MARTIN ..... Harbord and Brunswick MI. 9161
NAFTULY'S Butcher
Shop ..... 374 Spadina Ave. .... WA. 4103
A. SILVERSTEIN ..... 7 Kensington Ave. ....
S. WINBAUM ..... 644 College St. .... LO. 9889

דער קאלענדאר

ראש חודש תשנ"ו — 1טען נאָו. — 2טען נאָו.

פרקי תנ"ך: יהושע ט"ו, שפטים, שמואל א'.
דף יומי: יבמות דף ע"ג-ק"ב.

ליכט בענטשען:

פרייטאָג	נח	—	—	—	—	1טען נאָו.	5.54
"	לך	—	—	—	—	8טען נאָו.	5.45
"	וירא	—	—	—	—	15טען נאָו.	5.37
"	חיי שרה	—	—	—	—	22טען נאָו.	5.31
"	תולדות	—	—	—	—	29טען נאָו.	5.28

(די צייט איז פאר דעלייט סיוונג)

זייט פאַרזיכטיג

יעדער בוטשער, וועלכער שטעהט אונטער דער השגחה פון ועד הכשרות פון דער טאראנטא קהלה האט באקומען א סיין, וועלכער איז דער גאראנטי אז דאָרט איז דאָס פלייש באמת כשר. די סינים ווערען געגעבן נאָר דאָן, ווען דער בוטשער פארפליכטעט זיך נאָך ציטומען אלע כשרות באדינגונגען, וועלכער דער ועד הכשרות מיט אירע רבנים פאָדערען.

זייט געוואָרענט פון נאָכגעמאכטע סינים.

זייט זיכער אז אויפ'ן סיין שטעהען די ווערטער—

"ועד הכשרות פון דער טאראנטא קהלה."

פאר וועלכע עס איז אינפארמאציע וועגען כשרות אָדער אנדערע רעליגיעזע אנגעלעגנהייטען ווענדעט זיך צו:

הרב יוסף וויינריב, 478 פאלמערסטאן, טעלעפאן לאמבארד 8400.

הרב יעקב קאמענעצקי, 80 דיארסי, טעלעפאן ווייווערלי 5449.

די פאָלגענדע בוטשערס זיינען אונטער דער השגחה פון ועד הכשרות

קענינגטאן און סם. ענדריי וויי.	6903	קאפעל אייבראם
2 ד'ארסי סם. על.	7962	ה. אייבראם
22 באַלדווין סם. מי.	8119	א. בערלין
30 סם. ענדריי סם. וויי.	4942	מ. בערלין
107 קווין סם. וועסט וויי.	1397	ר. בערקאן
72 קענינגטאן עוו. וויי.	1388	ק. גרינשפאן
7 בראַזווויק עוו. קי.	8375	ק. גרינשפאן
הארבארד און בראַזווויק מי.	9918	י. קאהען
275 דאנדעס סם. וועסט מע.	7253	י. קאהען
21 פארלעמאנט עוו. וויי.	5089	מ. גאלדמאן
397 ספעידינג עוו. וויי.	8944	ז. גאלדמאן
38 קענינגטאן עוו. וויי.	2116	מ. האַלצמאן
234 אגאסט עוו.		א. דזשיקסאן
217 פארלעמאנט סם. על.	0024	ס. לאבער
195 הארבארד סם. על.	9732	מ. קענטשער און פערקאל.
45 גרענדש עוו. על.	5637	וו. מארטין
הארבארד און בראַזווויק מי.	9161	ס. ווינבאם
644 קאלעדזש עוו. על.	9889	נפתלי'ס בוטשער שאפ
374 ספעידינג עוו. וויי.	4108	א. סילווערשטיין
7 קענינגטאן עוו.		

דער כח פון א ערלאכען שוחט

(פאָרטזעצונג פון דער צווייטער זייט)

טערהייט, האָט ער ווי געפערענט: "אין וואָס פאר אַ גאָס געפינט זיך דער ווילדער אָקס?" האָבען זיי אים געענטפערט: "ער געפינט זיך איצט אין דער גאָס, וואָס איז נאָענט צום גרויסען מאַרק. גייט ניט אהין, ווייל עס איז אַ סכנה!"

איז ער געגאנגען ביז ער האָט געזעהן דעם אָקס פון ווייטענס וואו ער שפרינגט און רעדעט ווילדערהייט. ער האָט זיך אַרומגע-קוקט אין אלע ווייטען און קיין לעבעדיגען נפש האָט ער ניט געזעהן אויף דעם גאנצען פלאַץ; אלע מענטשן זענען אנטלאָפן ראטעווען זייער לעבען. ר' יהואל מיכל האָט אויפגהויבען זיינע אויגען צום הימל מיט אַ תפלה אויף זיינע ליבען, דערנאָך האָט ער אַרויסגע-נומען דעם חלה פון שידדעל, ער האָט בורק געווען דעם שארף פון חלה מיט'ן נאָגעל און האָט אים געפונען "חד וחלף".

ווען ער האָט געזעהן דעם חלה פון די שבעה הרוגים, ווען משה צום אָקס, האָט אויסגעשטרעקט זיין האנט מיט'ן חלה, אָנגעשטרענגט זיין בליק צום אָקס און גערעדט שטיל: "ניב נאָר אַ קוק און זעה דעם שיינעם חלה, ער איז כשר צו קוילען מיט אים אפילו דעם שור-הבר אין ירושלים פאר די אויגען פון די שבעה הרוגים, ווען משה וועט קומען, במהרה בימינו! און מיט דעם שיינעם חלה בין איך איצט געקומען צו דיר מקיים זיין די מצוה פון שחיטה, וואָס דער אלמער-טיגער באשפער האָט אונז אָנגעזאָגט דורך זיין געטרייען קנעכט משה רבנו!"

ווען דער שוחט האָט געזעהן זיינע רייד, האָט דער ווילדער אָקס זיך באַרוינט. ער האָט אויפגעהערט צו שפרינגען, געמאָנען לאנגזאם איבער דער לענג פון דער גאָס, זיינע טריט זיינען געווען געמאָסטענע. ווען ער איז צוגעקומען צום פלאַץ, וואו דער שוחט איז געשטאנען מיט זיין חלה, וואָס האָט געבלייבטשטעט אין האַנט, האָט ער זיך אָפגעשטעלט אויף זיין אָרט! אלע מענטשן וועלכע האָבען זיך באהאלטען אין זייערע הייזער האָבען אַרויסגעקוקט דורך די פֿענסטער פארוואונדערט און האָבען מורא געהאט אַרויסגיין אין גאָס אַרײַן. בלויז דער קצב איז אַרויס אין גאָס און געקומען צום שוחט. ווען ר' יהואל מיכל האָט אים געזעהן האָט ער אים געהייסען בינדען דעם אָקס צו דער שחיטה. אָבער דער קצב האָט מורא געהאט טאָן מער וועט דער אָקס אים שטעלען מיט זיינע הערענע. נאָר ווען דער שוחט האָט אים מבטיח געווען, אז קיין שלעכטס וועט אים ניט געשען, האָט ער געטאן וואָס ער האָט אים געהייסען.

ווען דער קצב איז צוגעגאנגען צום אָקס, האָט ער געקניקט פאר אים און האָט זיך אליין אנדערעלייגט אויף דער ערד. דאמאלסט האָט ער אַראָפגענומען דעם באַלקען האַלץ פון זיין האַלז, ער האָט געבונדען זיינע פיס מיט אַ שטריק. נאכדער איז צוגעקומען דער שוחט, ער האָט איבערגעפירט זיין האנט איבער זיין פֿעל און האָט געגלעט זיינע האַר און געקוקט צו אים מיט ליכטשאַפֿט. האָט ווילדער בורק געווען דעם חלה און דער אָקס האָט אויסגעצויגען זיין האַלז צו דער שחיטה. ר' יהואל מיכל האָט געמאכט די ברכה, האָט גע-קוילעט דעם אָקס, אים בורק געווען ווי דער דין און די גאנצע שטאַט האָט געהאט כשר פלייש אויף יום טוב, וואָס איז געפאלן אום שבת. האָט דער קצב אַרויסגענומען פינף הונדערט רובעל פון קעשענע און געוואָלט געבן צום שוחט, אזוי ווי ער האָט צוגעזאָגט. נאָר דער שוחט האָט ניט געוואָלט נעמען די געלט, זאָגענדיג, אז ער האָט געטאן אַלץ לשם-שמים ניט ער מנדל קבל פֿרם און די געלט זאל ער פארטיילען אויף צדקה.

פון לענעס טאג אָן איז דער שוחט געוואָרען מפורסם אויף דער גאָס צו וועלט, און מענטשען האָבען זיך געצויגען צו אים פון אומעטום צו זאָל זיי בענטשען און זיינע כרכות זענען מקוים געוואָרען. זיין זכות זאל אויף אונז מיין זיין און זאָל אונז מציל זיין פון אלע צרות, און מיר זאָלען זוכה זיין במהרה בימינו צו אַ נאולה קרובה, אכן כן יהי רצון!

די פלאנען וועלט און זיי האבען ווייניג זעלבסטשטענדיגקייט.
און נאך א זאך: די שפייזען פון די סחורים זיינען מער מסוגל
צו רייניקען די כחות פון מוח און דעם געווענען סיסטעם, ווייל די
נערווען זיינען יונגע טיילען פונ'ם גוף וואס זיינען אויפגאבע איז צו
ווינקען און צו העלפן דעם גוף אדער אדער וואס זיי א שליח, א פאר
מיטלער צווישן וועלט און מענטש; די נערווען זיינען די אויפגאבע
אפארטאן, פירער, ברענגער און איבערברענגער, זיי זיינען ווי די
פארעלסטרוועס וואס ווערען באוויקט און טוען פון טעלע פון יעדע צער
אדער פרייד. אזוי אויך די נערווען ווערען באוויקט פון יעדען רושם,
געדאנק און פארלאנג, זיי באוועגן די מוסקלען, זיי זאלען אויספירען
די געבאטען פון דעם גייסט וואס דארף געווענליכען איבער דעם
קערפער.

דאס זיינען מיינונגען איבער דער שפייז ארדנונג ביים אידישען
פאָלק. אבער מען טאר נישט שטעלען בלויז דארויף, מען דארף נאך
וויסען אז מיר זיינען דערביי מקיים א גיטלאכע געזעץ, וואס איז
העכער פון דער מענטשלאכער דערהייבונג, וואס איז נישט נאך פאר
גענאלאך ווי דער מענטשלאכער געדאנק, עס איז א שטענדיגקייט, און
אייניקייט, עס איז א געזעץ, א חוק ולא יעבור, די דערפערונג
עס געדאנק איז נאך כדי צו געבען א שטיקל באגריף און לאגיק,
וואס זאל זיין אנגענומען אויפ'ן מענטשלאכען הארץ—אבער כדי מקיים
צו זיין, טוען עס מיר נאך, ווייל עס איז גיט'ס ווארט און גיט'ס רצון.
ד.

אבער די אלע געזעצען פון דער אידישער שפייז קארטע, זיינען
צו דערהויבען און אויסאיינלעזען דאס בחמה'שקייט אין דעם מענטש.
אזוי, אז דאס בחמה'שע עסען דיינס זאל דערהויבען ווערען צו א
הייליגער עבודה, דאריבער איז דערייזי חל' די מידה פון הספקות,
באשיידענקייט, נישט צו עסען איבער די מאס, נישט צו גלייכען זיך
די דער בחמה אריבערצובאפען פון וויפיל עס איז נויטיג צו דער
האלטען דאס לעבען; באשיידענקייט ביים עסען מאכט לייכט די
שוועריקייט צו זיין באשיידען, אויך ביי אנדערע מותרות און לוקסוס,
און אט די מדרגה ברענגט צו קדושה.

והתקדשתם והייתם קדושים—אפילו די תנאים וואס זיינען
דיר יא מותר, האלט די מאס און די וואג, דאן וועסט די הייליג זיין
און פארבלייבען דער האר און געווענליכער איבער דער בחמה אין
דיר, פארקערט, די וועסט דוין בחמה'שקייט צווישן און דערהויבען
צו דיר, כדי צו ארדנען דוין לעבען אין א נאכערע דערמאנען, צו
טאן דעם רצון פון גיט, דוין גיט, דער איין און איינציגער, דער רצון
פון דוין פאטער אין חומעל, דער גיט וואס איז הייליג!

אז דער קצב האט דערזעהן דעם גרויסען אומגליק וואס זיין
אָקס האט אנגעמאכט, האט ער אויסגעווישן אין שטאט, אז ווער עס
וועט באפען דער ווילדער אָקס א לעבעדיגען און אים ברענגען צוריק
אין שטאט, וועט ער באצאלען פינף הונדערט רובעל א מתנה.
אבער עס האט זיך נישט געפונען אפילו איין מענטש אין שטאט,
וואס ער זאל איינשטעלען זיין לעבען אין א כסנה עזריז די געלט...
אין דער צייט איז דער שוחט ר' יחיאל מירל געשטאנען אין
זיין צייטער דאן האט געדאווענט שחרית מיט גרויסע תהלהות און
האט נאך נישט געוואוסט וואס עס האט פאסירט אין שטאט. נאך
ווען זיינע בני בית האבען זיך דערפון דעוואוסט זיינען זיי שנעל
ארויסגעלאפען פון הויז פארשטעלען דעם טויער פון דעם הויז, אז
דער ווילדער אָקס זאל זיין קענען אריינגעבן דאָרט.

ווען ער האט געענדיגט זיין דאווענען האט ער זיי געפרעגט:
"פאר וואס זענט איר אזוי דערשראקען און וואס פאר א טימעל איז
עפעס אין שטאט?" האבען זיי אים געענטפערט: "א ווילדער אָקס
לויפט ארום משוטטערווייז אין דרויסען און ער שטייט די מענטשן
וועלכע ער באגעגענט אין זיין וועג מיט די הערער..." ווען ער האט
דערהערט די רייד פון זייער מויל, האט ער גענומען דעם חלף אין
זיין האנט און איז ארויס גאס.

גיינדיג אין גאס האט ער באגעגענט מענטשן לויפנען צומועל-
(פארטועצונג אויף 4טער זייט)

ראַלע פון אן אינדיפערענטן, נאך ווענדיג מיט אזא אייגענשאפט,
אז ער פעהיג איבערצוגעבען און אויפצובאפען יעדען קלענסטען רושם
וואס קומט פון דער וועלט וואס אויסער אים, און קאנען זיין א
דיסציפלינירטער אויספירער פון די באפעלען וואס קומען צו אים
פון דעם גייסט, פון אינעווייניג, ער זאל זיין דער אויספירער פון
די נשמה'דיקע פארלאנגען און וואונשען.

דאס איז נאך דאן, ווען דער קערפער איז נישט זעלבסטשטענדיג
מיט'ן אייגענעם רצון און פארלאנגען. אבער ווען דער קערפער וויל
זיין גיט אפהענגיג און וויל אליין מיט זיין גשמיותדיגען בליק דער-
פילען אלע זיינע קערפערלאכע נויטונדנדיקייטען, ווי מיר טרעפען
ביי די בעלי חיים וועלכע זיינען קערפערלאך זעלבסטשטענדיג און
אויף זייער סעטינגס באגרענעצט זיך נאך אויפ'ן גוף—ביי אאז
פאָדעס איז יעדע זאך וואס רופט ארויס א סעטינגקייט, א קערפערלאכע
אָדער שוואכט עס אָפּ—אס דאס אלץ ווירקט און שטערט דעם קערפער
און זיין דיינקייט, מאכען אים פאר א בחמה און ער איז נישט פעהיג
צו זיין דער באוועגער פונ'ם גייסט פאר דער וועלט און פאר'ן מענטש,
און אויב מיר וועלען זוכען אזא באשאפונג, וואס איז מסוגל פאר'ן
גוף נאך אים צו שפייזען און שטארקען, צו ווירקען און גיט זיין וויר-
קענע, סעטיג און זעלבסטשטענדיג און פון דער פראקטיק זיינען זיי
א ריין שפייז סעטינגס—דאס זיינען די פלאנען, נאך איין זיינען
מסוגל צו דער דאזיגער אויפגאבע און זיי זיינען באשטימט געווארען
פאר דער מענטשלאכער שפייז, און צווישען די בעלי חיים קאנען זיין
מסוגל צו די דאזיגע שפייז אויפגאבע, נאך די דאזיגע וואס האבען
א נאָענטע שייכות צו די פלאנען וועלט און זייער מערסטנאכט צו
זיין אפהענגיג און גיט סעטיג זיין זעלבסטשטענדיג, און דאן גע-
פינען מיר—זיינענדיגע בעלי חיים ווי אָקסען, שפּעסען און אנדער
כשר'ע מינים וואס האבען אין זיך ווייניג לעבעדיגקייט, ליינען תאוות
און מיטלעלע זיינונגען צו זיי באשעפטיגען זיך און מערסטנאכט
נאך "מעלה גרה" צו זיין און צו קיינען די שפייז. און פון די וואָלד
חיות זיינען נאך מותר פאר אונז, יענע רהובע און פאָלירע חיות וואס
עסען נישט בלויז קיין פלייש נאך מערסטנאכט שטריי און האָבער,
אזוי, אז זייער נאנערע צייט פארברענגט און זיי באשעפטיגען מיט'ן
מאכל, וואס גיט אדורך פיר מאַנעס און אומעטום ווערט עס אויספני-
צוקייט און צונוערשטע. דאס איז דער סימן טהור פון מעלה גרה.
דער צווייטער סימן פון "מפריס פרסה" ד. ה. וואס זיינע קלאַען
זיינען אינגאנצען געשטאממען אין דערפאר, כדי די בחמה זאל נישט
אויסנוצען זיינע פיס אלס א בלייזיין נאך אויף צו האלטען זיך אויף
זיי, אזוי ביי אלע סימנים פון סחורים ווייל זיי זיינען נאָענט צו

בז עס האט פאסירט פאָלגענדע מעשה, וואס זיין נאָמען איז געווארען
מפורסם איבער דער גאנצער וועלט:

איינמאל אין געווען א גרויסער מארק טאג אין שטאט און א
קצב האט געקויפט א זיינען אָקס צום שטעטען.
דער אָקס איז געווען גרויס און שטארק און זייער ווילד, וואס
האט געווארען אן אימה און א פחד אויף אלע מענטשן.
דער קצב האט אים אריינגעפירט אין שטאט און האט אים צוגע-
בונדען מיט אן אייזערנען קייט צו איינע פון די שטארקע היילענער
סלופעס, אויף וועלכע די שטאט איז געווען אָנגעשפארט, כדי ער
זאל דארטען שטיין ביז דעם טאג פון זיין שחיטה.

אז דער אָקס איז געבליבען איינער אליין האט ער זיך פלוצלינג
דערשראקען און האט אנגעהויבען ווילד צו שפייזען, ביז ער האט
אויסגערעיסן דעם סלופ צו וועלכען ער איז געווען צוגעבונדען, און
ער איז אנטלאפען פון שטאט. ער איז געלאפען איינער די גאסען
און דער היילענער סלופ שטעלט זיך נאך צווישען זייער פיס, וואס
דאס מאכט אים ווילדער, ביז ער איז געקומען צום מארק פלאץ.
וואו עס האבען זיך פארזאמלט פיל מענטשן צום גרויסען יאריד,
און ער האט געשטויסען א סך פון זיי, די מענטשען האבען זיך
שטארק דערשראקען און האבען אָנגעהויבען צו שרייען: "א מויה איז
פאראן אן רשעותיבוס!" אז געווארען א גרויסע בלהה אין שטאט
און אלע מענטשען האבען אָנגעהויבען צו אנטלויפן.

בשרות געזעץ אין דער אידישער שפיץ-קארטע

הרב דר. שמשון רפאל הירש

געוויסען טאן. ניט בלויז ווייל אויך די אלטן דערזעהט זייער ריכטיגקייט און אמארגעניגקייט, ווייל ביי אזא אופן פון מקיים זיין די מצוות הייסט דאך, אז די ביט מקיים דינע געזאגטן; דין אויפנאכע איז צו זיין און עבד ה' און צו היטען זיין מצוה, ווייל "אזוי האט גיט באפוילען".

ווי אזוי קאנטו גאך קלערען, אז די וואלטע געקאנט דערגיין דעם ריכטיגען טעם פאר די דאזיגע גדרים און סיינים. ביי מאכלות אסורות? צי קאנטו גענוי די נאטור אייגענשאפטען פון די באשעפער נישען וואס קרויז פון דעם באשאפונג, וואלט די שוין אזוי זיכער אפילו דין אייגענע נאטור? די באציאונג פון די שפיץ מיט די כחות פונ'ם קערפער, די כחות פונ'ם קערפער און ווייטע באציאונג צו די כחות פון דין נפש און נייסט, וואס דער גוף איז איר פארעם. וואס ווייסט די דין פון דעם וועקסט?

נאך דאן, ווען וועקסט וויסען און אפשאצן גענוי און מיט דער גרעסטער פינגערלאכקייט און גיט דורך השערות און היפאטעזען, נאך מיט א קלארען און לויטערען בליק וועסט די קאנען קוקען אויף זיך, אינ'ם קרויז פון דער באשאפונג, וואלט די דין אזוי קאנען ווי דער באשעפער וועלכער האט דין באשאפען און האלט ווייטער זיין השגחה איבער דיר—נאך דאן—קאנט די זיך וואונדערען פארוואס די געפינסט ניט קיין ריכטיגען טעם פאר די דאזיגע געזעצען? אבער אויכער די האט דערגרייכט וואס מדרגה, וואס איבער-מעשלאך, מוזט די גיין נאך דעם ווילען פונ'ם באשעפער, צו היטען זיינע גע' באטען און חוקים, כדי די זאלטן הייליג זיין פאר אים, ווייל—ער איז הייליג, און ער רופט דיר אויך צו זיין הייליג.

ווען מיר פארשטיין, אז דער "מעשלאכער נייסט" איז א גיטלאכע אנטפערקונג אויף דער וועלט, איז דאך די נאנע אויפגעב פונ'ם קערפער צוצושטעלען דורך זיינע כחות פאר דעם גיט—דאס וויסען און אנעקענענען פון די וועלט וואס ארום אים, נאך דורכ'ן גוף האן דער גיט ווירקען און האבען אן השפעה אויף די וועלט וואס איז ארום אזוי, אז דער גוף איז דער פארמיטלער, דער שליח פון דער וועלט צום מענטש און דער שליח פונ'ם מענטש צו דער וועלט, אזוי, אז די שליחות און גרעסטע מדרגה פאר'ן גוף וועט זיין ווען ער איז געגען אפגעזענג, אזוי, אז ער אלטן מוז שטענדיג זיין אין דער

א.

די געזעצען וואס ארדענען די באשפיוונג פונ'ם אידישען מענטש, זיינען דיר גיט געגעבען געווארען בלויז דערפאר, ווייל דין קערפער זאל גיט שוואך און קראנק זיין, נאך אזוי איז גיט'ס רצון, מיט זיין הייליגען ווילען האט ער געארדענט דין שפיווקארטע, און די מענטש דארפט עס היטען.

ווי די קדושה פונ'ם בית המקדש, וועלכער איז דער סימבאל פון דין הייליגער שליחות און דאך איז פאראן צייטען אין וועלכע דין אריינגיין אהין איז פארבאטען, ווייל די שטייט דאמאלסט גיט אויף דער געזעצונגער הויך, ביזס אומריין און גיט ראוי אריינצוגיין אין אזא הייליג ארט, אזוי דארה זיין דער "מקדש" פון דין איך, וואס באשטייט פון גוף, נפש און רוח, און אלע צוזאמען דארפען איינע הייטלאך אויספארען דין אויפנאכע און לעבען. פאר זיי איז דאריבער "טמא אסור", די דאזיגע מאכלות אסורות, וואס דורך זייער אריינדינגען פאראייניגען זיך מיט דין פנימיות, זאלען זיי אפילו פעט מאכען דין קערפער, אבער דורך זיי וועט זיך דערוועקען אין דיר די בהמחש'ע נייגונגען און דין קערפער וועט שוואך און קליין ווערען, גיט זייענדיג מער פעהיג צו זיין אייגענטלאך שליחות אלס דער אויפפיראגאן פון דין נשמה. אנטשטאט באציינפאלסט צו ווער רען פון גיטלאכע געפילען, אנטשטאט צו דערהויעבן און שטייגען אין קדושה, צו פילען דאס העכערע וואס איז אן מענטש איבער די בעלי חיים—וועלען די גיט כשר'ע שפיווען די נשמה דערגינדענדיג און פון איר אוועקנעמען די מעגלאכקייט זיך צו פאנצערען און באשיצען, כדי געצופולט א קאמפ פאר איר, פאר דין מעגלאכקייט.

איר זאלט איך זיין אומריין מאכען מיט זיין, רופט צו אזוי די תורה, איר דארפט זיין "אנשי קדש", איר דארפט היטען אייער גוף זאל זיין א ריינער "מקדש", אין וועלכען עס זאל זיך קאנצענטרירען אייער "הלל אלקי ממעל", דען אויך אייער גוף איז מיין, אני ד', איך בין גיט און איך בין דיר דעם כח האלץ און וועט עס דאריבער דין פארשווער גיט און פאראומרייניגט גיט מיין מתנה.

ב.

אני ה"—איך גיט! נאך ער, דער וואס גיט דיר כח און קראפט, נאך איר דארפט און מקיים זיין די מצוות השם, דארפט ער נאך דערפאר, ווייל זיי זיינען זייער געזעצט און ער האט זיי דיר

דער כח פון אן ערלאכען שוחט . . .

דער הייליגער צידוק ר' יהואל מיכל איז קליינערהייט דערצויגען געווארען אין הויז פון זיין פעטער, הרב העדיוק ר' קלמן, דער מחבר פון ספר "מאור ושמש", דען איז געווען א גרויסער מתמיד אין לערן, נען, און געווען זיין אלעמען זייער באליבט; ווען ער איז גרויס געווארען אין תורה און יראת שמים האט זיין רבי אים געוואלט געבען סמיכה און אים ארויפגעציען אויף דער כסא הרבנות פון איינע פון די גרעסטע אידישע חקלות, אבער ער האט זיך אפגעגעבן פון דעם כבוד, ער האט גיט געוואלט זיך באנוצען מיט דער קרוין פון דער תורה און ווייל ער האט גיט געוואלט זיין פון די וואס עסען לחסידיס, האט ער זיך אויסגעלערענט די הייליגע מלאכה פון "שחיטה", וועלכע איז מפרנס איר בעליהבות בכבוד.

ווען ער האט באקומען חתונה פון זיין רבין האט מען אים אויפגענומען פאר א שוחט אין דער שטאט קישלעטע, אין לאנד אונגארן. ווען ער איז אנגעקומען אין שטאט פאר א שוחט, האט ער מתפלל געווען צו גיט אז ער זאל מצליח זיין און דער ארבייט און זאל גיט נכסל ווערען; און דער עברה פון כשר מאכען א טרפה און טרפה מאכען א כשר'ע בחמה, און ער זאל זוכה זיין צו הנאה האבען אויף דער וועלט נאך פון יגיע כפיו.

און גיט האט צוגעהערט זיין תפלה און ער האט מצליח געווען

(א פאלקס מעשה) פון העברעאיש משה גאבעלמאן

אין זיין ארבייט, ער איז געזעסען שטענדיג איבער דעם "ספר תבואות שור" און אנדערע ספרי שחיטה, געלערענט אין זיי בהתמדה קלאר צו זיין אין די דינים פון שחיטה און בדקה כדי ער זאל גיט קומען צו דער מדרגה פון די שוחטים, וואס מען געזאגט אויף זיי: "כל טבח שאינו יודע הלכות שחיטה אסור לאכול משחיטתו" (חולין ט, עמוד א').

ער האט געארבייט שווער, אבער זיין ארבייט איז גיט געווען אומזיכט; אין דער הייליגער ארבייט איז ביי אים געווען באליבט און ער איז געווען א ספעציאליסט אין דעם פאך, איבערהויפט איז ער גע' ווארען בארימט אלס מומחה אין שארפען דעם הלח' דער הלח איז געווארען זיין "בן-שעשועים", זיינע אלע געדאנקען האט ער אין אים אריינגעטאן, אין דער עברה פון דעם "השחית המאכלת" האט ער עוסק געווען בקדושה וטהרה. ער איז געקומען צו אזא מדרגה, אז די צדיקים פון יענעם דור האבען ערוע געזאגט: אז אויף זיין "סכין השחיטה" איז אויסגעקריצט דער שם המפורש ברוך הוא.

אין לעבען האט ער דער שוחט געפירט באשיידען. ער איז געווען א איש יושר, א נתבא אל הכלים און א מכנים אורחים. אלע מעשען האבען אים זייער דעספעקטירט, צוליב זיינע גוטע און שיינע מדות, אבער זיי האבען גיט געוואוסט זיין גרויסקייט אין צדקות

ה ד ר ד

"והודעת להם את
הדרך ילכו בה"
(שמות י"ח, כ.)

ארויסגעגעבען פון דער מאָראַנטאָר קהלה

חודש-בלאט פאר רעליגיעזע פראָבלעמען

טאָראַנטאָ קאנאדא

• צווייטער יאָרגאנג •

• בע"ה, מרחשון, תש"א •

• 16 •

• נומער 2 (6) •

איפרוה צו אנווערע לייענער! אידישע טאכטער, דערוואד!

בלעטערענדיג די אידישע געשיכטע טרעפן מיר פיל מאל אן א מערקווירדיגע דערשיינונג, וואָס לאָזט איבער א גוואלדיגען איינדרוק אויף דעם אידישען באוואוסטזיניגען באאכטער. אין יעדער עפאכע ווען דאָס אידישע פאלק האָט זיך געפונען אין ניט גארמאכטע באדייטונגען אָדער כסער געזעט: אין א ציטור סעלענען צושטאנד, האָט שטענדיג די אידישע פרוי גענומען אן אנטויל ארויסצופירען דאָס פאלק אויף דעם גארמאלען וועג אויף וועלכען ס'זאל ווייטער קאָנען פארטוענען זיין לעבענס גאנג און אזוי ארום געראטעוועט דאָס פאלק פון אונטערגאנג.

די אידישע פרוי אלס אן איבערגעגעבענע טאכטער פונ'ם אידישען פאלק, מיט איר טיפער פארשטענדעניש פאר דעם אינערלאזען בא-וואוסטזיניג אידיש פאלק לעבען, האָט שטענדיג געוואוסט און פאר-שטאנען ווי אזוי צו פארמיידען א קאטאסטראפאלען צוואמענדיק אין דער אידישער עקזיסטענץ.

עס איז איר, די אידישע טאכטער, שטענדיג געלונגען אוועקער שטעלען דאָס פאלק לעבען אויף געזונטע טראדיציאנעלע יסודות און אזוי ארום צו פארשטענדיגען די אידישע פאָזיציע, איר פארהיטען פון אינערלאזען און אויסעראלעכע געפארען.

מיר זיינען אן עס קשה עזרה, איינע פון אונזערע אייגענשאפטען. ווען מען קומט אונט באקעמפן, פארשוועכען אונזערע הייליגטימער ברויט דאמאלס ארום אים אידישע עקשנות פון דער אידישער טאכטער און לאָזט זיך ניט אונטערברעכען.

אויך אינ'ם איצטיגען מאָמענט, ווען דער גרויזאמער שונא האָט זיך פארנומען צו פארניכטען דאָס אידישע פאלק, דארפן מיר זיך שטארקען און פארשטענדיגען מיט אונזערע זיכערע פאָזיציעס אינ'ם אידישען לעבען; מיר דארפן פארשטארקען די אידישע טראדיציע אין יעדען אידישען הויז.

צו דער אידישער טאכטער איז דאָרום געווענדעט דער רוח פון דער צייט. אין איירע הענט איז פארטרויט דער אוצר פון כשרות אין דער אידישער הויז.

איר, אידישע טעכטער, מוזט געהן אין די וועגען פון איירע מאמעס, איירע עלטערע, קעמפט מיט מכירת נפש פאר כשרות, פאר א כשר'ן אידישען מיט אן איירע הויז, ווייסט, אז טרופות און מאכלות אסורות בכלל, איז דער שערלאכסטער סם פאר'ן היינטיגען דור. שטייט אויף דער וואך, אויב איר ווילט אויפהאלטען דאָס אידישע פאלק, עס זאל קאָנען איבערטראָגען די אלע צורות וואָס האָבען זיך מיט אזא שטעלעקען איבערגעטראָגען אויף אונזערע ברידער. מיר מוזען האָבען דעם רחמנות געפיל וואָס האָט אלע מאל געהערשט ביים אידישען פאלק א דאָנק די כשר'ע שפיוז וואָס פארשטעמפן ניט דעם אידישען מוה, ווירקען פסיכיש צום גוטען אויף דער אידישער נשמה.

די פארמאנטוואָרטלאַכקייט פון דער אידישער טאכטער איז אינ'ם איצטיגען מאָמענט פון גרויס באדייטונג, דארפן די אידישע טעכטער ארויסווייזען יעדע אפגעווייליקייט פאר איינפירן אין זייערע הייזער פולשטענדיגע כשרות און אזוי ווי שטענדיג, ארויספירען דאָס פאלק אויף זיין גארמאלען וועג.

אידישע טאכטער, דערוואד!

י. י. ו.

אין א צייט ווען דער אידישער פאלקס אָרגאניזם פון דער גאנצער וועלט טרייסעלט זיך, פארשיידענע אידישע קהלות זיינען דורך די אידישע שונאים אָפגעווישט געוואָרען, דאָס אידענטום פון יעדער זייט ים ווערט צוטרעטען און צובלויגט, שטייט דער אידישער קבוץ פון דער זייט ים עקאָנאמיש פעסט, און הערט זיך צו צו די קרעכצען און ליידען פון אונזערע ברידער און שוועסטער. אויסער וואָס מיר מוזען אָנשטרענגען אונזערע כחות צו העלפען זיי, ווי ווייט מעגלעך, ווי עס ווערט געטאן דורך דעם פאראייניגטען הילפס קאמיטעט, אויפ'ן עקאָנאמישען געביט, מוזען מיר אויך פאר-שטארקען און פארשטעמלען אונזערע אייגענע פאָזיציעס אינ'ם היינען אידישען לעבען.

מיר מוזען פארשטארקען אידישע דערציהונג, באקאנען אונזערע קינדער מיט די יסודות פון אונזער תורה און אידישקייט, מיט דער היסטאָריע פון אידישען פאלק.

אום דאָס צו דערגרייכען דארפן מיר אין אונזערע הייזער אריינ-ברענגען הונדערט פראָגעטניגע אידישע טראדיציע, אידישע דנים און מנהגים. אזוי ארום וועלען זיך אונזערע קינדער קלאמערען אין די ראמען פון אידישען פאלק, וועלען זיין טריי און איבערגעגעבען אָנער פירען א העלדישע קאמף צו פארזיכערען דעם פאלק'ס עקזיסטענץ. האָבען מיר זיך געשטעלט די אויפגאבע צו פראָפאגאנדירען אידיש וויסען און אידישע באוואוסטזיניג. פאר דעם צוועק גיבען מיר ארויס די צייטונג "הדרך" וואָס באהאנדעלט אלע אידישע רעליגיעזע פראָבלעמען, איבערהויפט דעם כשרות פראָבלעם.

מיר ווייזען אייך אויך אן אין יעדען נומער "הדרך" די ערטער וואָס מאכען איירען הייזער טראדיציאנעל, פארקויפנדיג אייך גאר כשר'ע פארקויפט, וואָס דאָס איז פון די הויפט גרינציען פון פאר-שטארקען אידישע טראדיציע און באוואוסטזיניגע אָנגעהערדיגקייט צום אידענטום.

פארלאנגען מיר פון אייך—חשוב'ע לייענער אן סימפאטיקער—א פולשטענדיגע קאָאפּאָרעציע, באשטימען צו קויפן איינער פלייש און אנדערע שפיוזען גאר אין די ערטער, וואו מיר צייגען אייך אָן. אזוי ארום וועלט איר אונז געבען מוט און ענערגיע אָנצוגיין מיט דער הייליגער ארבייט.

מיר וועלען ניט אוועקלייגען אונזער וואפען ביז וואנען מיר וועלען ניט האָבען א פולשטענדיגען קאנטראָל איבער אלע ארטיקלען וואָס ווערען פארקויפט און ווערען געברייכט אין אידישע הייזער אלס כשר—זאלען זיין אמת'דיג כשר!

העלפס אונז צו!
לייענט דורך די ליסטע פון די פלעצער, וואו הונדערט פראָגעני טיגע כשר'ע ארטיקלען ווערען פארקויפט. לאָזט אונז וויסען איינער באשלוס, אן נאך דאָרט וואו מיר צייגען אייך אן קויפט איר! פארנעמט ניט צו פארערען פון איירע פלייש פארקויפער, זייערע פליישען זאלען זיין גאר אונטער דער השגחה פון דער קהלה און אירע רבנים, וואָס דאָס ניט א גארמאכטע פאר אמת'ע כשרות.

אזוי ארום וועט דער כשרות פראָבלעם געלעזט ווערען אויף א ריכטיגען וועג!

קהלה אָף טאָראַנטאָ.

יסקף לעווין, פרעזידענט.